

MENTS D MEG LELKEDET!

Bor Ferenc élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Szántódpuszta Majorság, 2024. 09. 14.

Szeretettel köszöntelek benneteket a szántódpusztai megemlékezésen. Kresz Tamás intézményvezető felkért egy megemlékező istentisztelet megtartására. Egy énekkel kezdünk, a szövegét úgy hiszem, hogy mindenki ismeri, az a címe, hogy „Miatyánk”. Lehet, hogy kicsit szokatlan, és még nem hallottátok énekelve, de nekem a szívembe gyökerezett így, ilyen formában is.

Egy bevezető imával kezdem: Drága mennyei Atyánk, az Úr Jézus Krisztus szent nevében jövőnk eléd dicsérettel, magasztalással és hálaadással. Hálával teljes a szívünk, Atyám, azokért az emberekért, akik itt laktak, azokért, akik az ő leszármazottai és azokért is, akik most itt jelen vannak ebben a kápolnában. Köszönjük az ő életüket! Köszönjük a fáradtságos munkájukat, és azt a szeretetet, amit tovább adtak generációról generációra, és azt a tudást, amit az élet tapasztalatai alapján szereztek, és ezt elplántálták a gyermekeinkben, az unokáinkban. Köszönjük Atyám, még egyszer az ő életüket és szeretettel emlékezünk rájuk, a Jézus nevében. Ámen!

Azzal a szándékkal jöttünk össze, hogy megemlékezzünk a puszta egykori és ma is élő lakóiról, leszármazottairól és az itt dolgozókról. Továbbá azokról, akik már nem lehetnek velünk. Közülük többen a kápolnadomb déli tövében lévő temetőben nyugszanak. Ezt a lezárt temetőt a szántódi önkormányzat tartja karban, méltóan megemlékezve az itt elhantoltakra. Felidézve a szép napokat, hálát adva emlékezzünk rájuk. Az értékek átadásában az idősek a megélt évek tapasztalataival sokat tudnak segíteni az utókornak. Az előző generációk megbecsülését és tiszteletét szívünkéből fakadó kötelességünknek kell tartanunk továbbra is, gyerekként és felnőttként egyaránt. Ugyanis ez az isteni szeretet parancsolata. Szükséges tisztelnünk a múlt emlékeit, hogy azokat képesek legyünk tovább is adni. Hálával tartozunk az elődöknek azért, hogy áldozatos munkájukkal megteremtették és biztosították az utódaiknak azt, hogy tanulhassanak, dolgozhassanak, gyarapodhassanak, és a nyomdokukba léphessenek. Az elmúlt évszázadokban élni bizonyára itt sem volt könnyű, ezért egymásra utalva közösségben éltek le az életüket a puszta lakói. Itt hívő emberek éltek, amit az is bizonyít, hogy kápolnát is emeltek a dombon, amit minden vasárnap kötelező volt látogatni. Szántódpuszta egy egységes lakóközösséget alkotott. Dolgos élet, önzetlen szeretet, összefogás és egymás segítése jellemezte az elődöket. A Zsoltárok 133. azt írja, hogy ahol együtt és egységben vannak a hívő emberek, Isten megáldja őket. Ennél fogva a puszta lakói is áldást nyertek. A puszta lakóira is áldás szállt. Idézem a Zsoltárok 133-at:

Zsoltárok 133,1–3.

- 1. Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak egységben!**
- 2. Olyan az, mint a drága olaj a fejen, amely aláfol a szakállon, az Áron szakállán; amely lefoly köntöse prémjére;**
- 3. Mint a Hermon harmatja, amely leszáll Sion hegyeire. Mert oda parancsolt áldást az Úr és életet örökre!**

Tehát az egységben van az áldás, ami a mai napon is igaz.

Vizsgáljuk meg azt a kérdést, hogy ki az ember? Fontos tudni, hogy az ember hármass felépítésű szellemi lény. Az ember igazi valója a szelleme, van lelke és testben él. Ezt olvashatjuk az 1Thessalonika 5,23-ban.

1Thessalonika 5,23.

23. Maga pedig a békeesség Istene szenteljen meg titeket, mindenestől, a ti egész valótok: szellemetek, lelketek, és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére.

A szellemünk az igazi valónk, ami a szellemvilághoz kapcsolódik, ahol Isten is van. A szellemünket nem látjuk, se a sajátunkat, se másokét. Mert a szellemünk a bensőnkben van. A lélek területén található az érzelem, értelem, akarat, a gondolatvilág. A testünkkel az öt érzékszervünkön keresztül a fizikai világhoz kapcsolódunk. Amikor az ember befejezi a földi pályafutását, akkor a szelleme és a lelke átlép a szellemvilágba, a teste pedig itt marad a földön. Sokan azt mondják, hogy egy köbméter föld vagy a sárga föld alatt már nyugalom van, de ez nem pontos információ. Az ember szelleme és lelke tovább él. Erre van bizonyíték a Bibliában. Szándékosan nem használom az elhunytakra az alábbi kifejezéseket: „Isten nyugosztalja” vagy „Nyugodjon békében”. Miért nem? Azért, mert egyrészt elcsépett közhely, másrészt nem mindenkire igaz. Kizárólag azok tudnak békében nyugodni, akik a haláluk után bejutottak a mennybe. Ugyanis gyötrelmem vár a pokolban azokra, akik odakerültek. Van egy nagyon jó példa a Lukács evangélium 16. fejezetében. Ott az Úr Jézus beszél egy gazdagról és Lázárról. Lázár szegény volt és a halála után a menny felé vette az útját. Nem azért, mert szegény volt, hanem azért, mert istenfélő életet élt. A gazdag nem törődött Istennel és a halála után a pokolba került. Nézzük meg, mit mond a 23, 24. vers:

Lukács 16,23–24.

23. És a pokolban felemelé az ő szemeit, kínokban lévén, és látá Ábrahámot távol, és Lázárt annak kebelében.

24. És ő kiáltván, monda: Atyám, Ábrahám! Könyörülj rajtam, és bocsásd el Lázárt, hogy mártsa az ő ujjának hegyét vízbe, és hűsítse meg az én nyelvemet; mert gyötretetem e lángban.

Ez igaz történet! Milyen okból nem kerülhetnek az emberek a mennybe az életük végén? Ez egy izgalmas kérdés. A teljesség igénye nélkül felsorolok néhány bibliai okot, mely szerint az újjászületést nem a templomba járás, nem a vízkereszttség, nem a vallásos előírások betartása adja, és a jó cselekedetek sem üdvözítenek. Mert azt írja az Efézus 2,8–9:

Efézus 2,8–9.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem tőletek van: Isten ajándéka ez;

9. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék.

Magyarul, hogy senki ne dicsekedjen, hogy mennyi jó cselekedetet tett és ez által került volna a mennybe. Az életük végén hogyan kerülhetnek az emberek a mennybe? Úgy, hogy még a földi életük során tudatosan befogadják Jézust életük Urának és Megváltójának. Jézus szavait idézem a János evangélium 3. fejezetéből.

János 3,3.

3. Felele Jézus és monda néki: Bizony, bizony mondom néked: ha valaki újonnan nem születik, nem láthatja az Isten országát.

Konkrétan ezt Nikodémusnak, egy vallásos főembernek mondta.

János 3,7.

7. Ne csodáld, hogy azt mondám néked: Szükség néktek újonnan születetnek.

Jézus befogadásával az ember szelleme, a belső lénye újjáteremtődik, amit szellemi újjászületésnek nevez a Biblia.

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtség az; a régiek elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Azért ha valaki Krisztusban van – tehát befogadta Jézust a szívébe – új teremtség az – ez a szellemére vonatkozik – a régiek elmúltak, ímé újjá lett minden. Tehát ez a saját szellemünkre vonatkozó Írás. Az újjászületés pillanatától válik kereszténnyé az ember és akkor kapja meg a mennyei útlevelet, amely feljogosítja majd őt arra, hogy az élete végén beléphessen a mennyországba.

A magam példáját, ha szabad hoznom, a hagyományokhoz híven, mint minden kisgyereket csecsemőkorban megkeresztelnek vízzel. Én azt hittem, hogy hát én keresztény vagyok.

De 44 éves voltam, amikor valóban kereszténnyé váltam, amikor megtudtam, hogy Jézust be kell fogadni a szívembe. Mert mit mond az Apostolok cselekedetei 4,12-es verse?

Apostolok cselekedetei 4,12.

12. És nincs senki másban üdvösség; mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.

Ez a név pedig, Jézus. Miért fontos újjászületni? Mert kezdetben Ádám és Éva az Éden kertjében elkövetett bűne miatt az emberiség elszakadt Istentől és az eredendő bűn pedig kiható az utódokra is. Ránk is. Jézus pedig azért jött, hogy az élete árán visszaállítsa az Istennel való kapcsolatunkat. A János 3,16. igazából Isten szeretetéről beszél, az emberek iránti szeretetéről.

János 3,16.

16. Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

János 17,3.

3. Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és akit elküldtél, a Jézus Krisztust.

Egy újabb éneket teszek be, a dallama ismerős lesz. Ennek az a címe, hogy „Van ott fenn egy ország”. Nagyon szépen ismételte itt az ének végén, hogy van ott fenn egy ország és ez rád is vár. Kizárólag az adja meg a mennybejutás lehetőségét, ha hallod az Evangéliumot és azt elfogadod, amit Jézus Krisztus a megváltó munkája során elvégzett a kereszten. Továbbá hittel meghallod, hogy a názáreti Jézus Krisztus az élő Isten Fia, aki meghalt érted, majd feltámadt, és ma is él. Aki a földi pályafutása végén a mennybe szeretne jutni, annak már a földön, Jézussal a szívében kell élnie. A bölcs ember előre eldönti, hogy a földi élete után hol kívánja eltölteni az örökkévalóságot. Ez döntés kérdése. Két lehetőség van. A szellemvilágban két hely van, a menny és a pokol. Egyik a jó hely, a másik a rossz hely. Az újjászületés által nyerhetjük el az üdvösséget és az Istennel való igaz kapcsolatot. Eredetileg itt a kápolnaajtó előtt volt egy kereszt, ami tönkrement, de egy újabb, felújított változatát itt oldalt állították fel. Nem tudom, hogy láttátok-e, hogy milyen felirat van ezen a kereszten. Az van ráírva, hogy mentsd meg lelkedet. Mit ír ezzel kapcsolatban, Pál apostol? Azt, hogy két feltétele van az üdvösségnek, hinni és kimondani. A római levél 10. fejezet 8–10-ig terjedő szakaszát olvasom.

Róma 10,8–10.

8. De mit mond? Közel van hozzád az Ige (Rhema), a szádban és a szívedben van: azaz a hit beszéde, amelyet mi hirdetünk.

9. Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, üdvözülsz.

10. Mert szívvel hiszünk a megigazulásra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.

Tehát a két feltétel ebben az igesorban van, hogy hinni a szívünkben, hogy Jézus Isten Fia, meghalt, feltámadt, és ezt hangosan kimondani. Ha majd szeretnél találkozni azokkal, akik előre mentek és a mennyben várnak rád, annak csak egy módja van. Be kell hívnod Jézust a szívedbe. Miközben megemlékezünk az elhunytakról, adunk mindenkinek egy lehetőséget az újjászületésre, a szellemi újjászületésre.

Kérném, hogy akinek a szíven van a jelenlevők közül, mondják utánam a Pál apostol szerinti Hiszekegy imáját. Soronként fogom mondani, lassan.

Uram, Jézus, szükségem van rád. Hiszem, hogy Isten Fiaként meghaltál értem a kereszten, majd feltámadtál, és ma is élsz. Kinyitom a szívem kapuját, és befogadlak Téged, mint Uramat, Megváltómat, Gyógyítómat és Szabadítómat. Köszönöm, hogy megváltottál az életed árán. Kérlek, Te irányítsd az életemet. Ámen!

A hívő ember számára az elmúlás után is van remény, mert van élet a halál után. Ezt írja az első Thessalonikai levél 4. fejezete.

1Thessalonika 4,13–14.

13. Nem akarom továbbá, atyámfiak, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük.

14. Mert ha hisszük, hogy Jézus meghalt és feltámadott, azonképpen az Isten is előhozza a Jézus által azokat, akik elaludtak, Ővele együtt.

Tehát újjászületve, és ekképpen mindenkor az Úrral leszünk.

Záró ima következik: Drága mennyei Atyám, köszönjük neked az itt levőket. Hisszük, hogy befogadták az Úr Jézust a szívükbe, most vagy korábban, de a további életüket az Úr Jézus irányítja. Áldást nyertek a mai napon és ezt tovább is tudják adni a családjukba, a szeretteik körében. Köszönjük Atyám, hogy szent oltalomban és védelemben részesítéd őket. Kiárasztjuk Isten dicsőségét és az Ő természetfeletti erejét felettetek, hogy áldott életet élhessetek, a Jézus nevében. Ámen!

Egy záró énekkel zárjuk az istentiszteletet, ami nagyon stílszerű: „Áldásoddal megyünk innen el”.

Köszönöm szépen, hogy részt vettetek az istentiszteleten. A Krisztus Szeretete Egyház önkéntesének a szolgálatát hallottátok. Isten áldjon meg benneteket!

* Az idézett Igé a KSZE revideált Bibliából származnak, amely a King James kiadás számozását követi. A függőleges vonallal jelzett részek más fordításból származnak.

